

for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), hvis ene meget lidet berettigede Paastand jeg allerede har omtalt, og jeg skal da egentlig kun udtale, hvad jeg har sagt over for enkelte andre Medlemmer, men jeg skal gentage det, fordi der er en særegen Trang dertil over for det ærede Medlem. Han udtalte sin Mening om de omstridte Baneforslags Forberedelse i den yderst skarpe Form, at de kom uden nogen som helst Overslag eller Plan. Det er aldeles urigtigt. Jeg sætter derimod min ligesaa bestemte Benægtelse. Jeg har sagt i Forvejen, hvorfra vi have faaet Overslaget, nemlig fra Indenrigsministeren; hvorfra vil man ellers have, at vi skulle hente dem? Og hvad Planer angaar, hvor megen Plan plejer det ærede Medlem da at se i Jærnbanelove? Jeg vil ikke regne Loven af 1894, den vil jeg ikke tale om; men hvad Plan er der overhovedet optaget i Jærnbanelove? Ja, man sætter Endepunkterne, men man plejer ikke at sætte Mellemstationerne, og det er akkurat det samme, man gør her. Man gør altsaa her, som man plejer at gøre i slige Tilfælde, og det ærede Medlems meget stærke Paastand, at det er „uden nogen som helst Overslag eller Plan“, fortjener kun at mødes med en simpel Benægtelse.

Sloth: Jeg skal ikke trække Forhandlingerne længe ud, men jeg vil dog gerne gøre et Par Bemærkninger, inden Diskussionen slutter. Min første Bemærkning gælder da det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich). Det ærede Medlem paastod, at Udgifter, som blev afholdte f. Eks. til Esbjerg Station, Korsør Station, Aarhus Godsbanegaard o. lign., vare Udgifter, der vilde bære Renter, selv om man ikke kunde udregne det straks. Saa vidt jeg husker, faldt hans Ord saaledes. Der var maaske nogen Mening i den Tale, for saa vidt som vi overhovedet havde et System for Ledelsen af vore Statsbaner, saa at de kunde give Udbytte, men da det System, vi leve under, og da særlig Systemet for Persontrafikken er af den Art, at jo større Trafik vi faa, desto mindre Driftsoverskud vil der blive, forekommer det mig, at det vil være yderst vanskeligt at tænke sig, at Udgifter af den omtalte Art kunne svare Renter. Det er jo nemlig saaledes i Øjeblikket, at Personbefordringen sluger omtrent alle de Penge, Godsbefordringen tager ind. Dernæst maa jeg svare det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) med nogle faa Ord. Hans Paastand om, at Summen til Banen fra

Viborg til Herning er præciseret af Ministeren, og at der for Strækningen fra Langaa til Silkeborg foreligger fuldstændigt Overslag og hvad dertil hører, maa jeg sige, at jeg ikke forstaaer. Jeg har ganske vist hørt Ministeren nævne en høj Sum her i Rigsdagen, men da man ikke ved, hvor lang Herning—Viborg-Banen skal være — og det ved man ikke, naar man ikke kender Retningslinien — eller hvor mange Stationer der skal være, og i det hele ikke ved, hvorledes Banerne skulle bygges, er det hele kun kalkulatorisk, og den ene Bane, den fra Langaa til Silkeborg, har jo ikke været til Forhandling. Med Hensyn til den Sum, som blev nævnt i Landstingsudvalget, er der fra Statsbanernes Side udtrykkelig taget den Reservation, at Summen er kalkulatorisk, og det er ogsaa indlysende af sig selv, at saa længe man ikke ved, hvor meget der skal udføres, kan det umuligt blive andet end kalkulatoriske Summer, der kunne opgives.

Men for øvrigt vil jeg sige, at det er ikke for mig Hovedsagen, om det koster Hundrede Tusinde mere eller mindre, naar vi ellers ere enige om alt det andet. Der er ingen Grund for mig til at hænge mig i Bagateller, men det har stor praktisk Betydning at vide, hvor en Bane skal ligge, og Retningen, den skal have. Det har jeg berørt flere Gange. Ved Anlægget af Viborg—Herning-Banen kan man i høj Grad forøge den Uret, som der efter min Mening er tilføjet den Egn, jeg repræsenterer, idet den kan anlægges paa en saadan Maade, at det træder andres Interesser for nær. I øvrigt vil jeg kun sige til den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), som nævnte, at han var min Vælger, naar han var hjemme, og til en vis Grad ytrede Beklagelse over, at mine Udtalelser sigtede til, at der skulde være personlig økonomisk Interesse i hans Standpunkt til Viborg—Herning-Banen, at dette sidste ikke er Tilfældet. Naar den ærede Ordfører vil læse mine Udtalelser igennem, efter at de foreligger trykte, vil han se, at mine Udtalelser gaa ud paa at præcisere, hvad der foreligger som vedtagen Lov, nemlig Banen fra Rødkærbro til Silkeborg, og hvilke Hindringer, denne Lov havde haft at gaa igennem. Den ærede Ordfører ved selvfølgelig meget godt, at der har været opstillet Vanskeligheder navnlig angaaende Driften, og at der har været baade Byinteresser og private Interesser, saa at Sagen ikke er kommen til Udførelse. Det tillader jeg mig at have Grund til at mene, uden at man kan sigte